

CREATION RESEARCH EVIDENCE NEWS

No. 12/ 3 October, AD 2006

Greetings from John Mackay and the Creation Research Team around the world!

Mai multe informatii despre **Creation Research** gasiti la adresa <http://www.creationresearch.net>

© Copyright Creation Research 2006

Director general – J. Mackay, geolog

Reprezentant pentru Europa de Est – R. Câmpan, teolog

Detalii suplimentare legate de traducerea in limba romana a buletinului informativ se pot obtine la urmatoarele adrese: creationresearch@gmail.com si intelligence_in_design@yahoo.com

INDEX

1. ÎN CURÂND – SITE DISPONIBIL
2. CĂMILA GIGANT DIN DEȘERTUL SIRIAN
3. POTOP IN STIL BIBLIC
4. CIMITIRUL CU FOSILELE MONȘTRILOR
5. UN BEBE FOSIL
6. CONTROLUL DULCE AL MALARIEI
7. LIMACȘII DE MARE FOTOSINTETIZEAZĂ
8. AND-UL REPROIECTAT NU FUNCȚIONEAZĂ
9. EVOLUÂND ÎN UITARE

Intrebarile sau sugestiile dumneavoastra legate de acest buletin informativ pot fi trimise pe adresa de email: intelligence_in_design@yahoo.com

1. ÎN CURÂND – SITE DISPONIBIL

Pentru cei interesați de problematica creaționismului științific, în curând va fi disponibil site-ul www.creationresearch.eu, care va oferi și în limba română, cele mai noi informații din acest domeniu al științei.

2. CĂMILA GIGANT DIN DEȘERTUL SIRIAN

(ABC News in Science 9 Oct 2006)

Cercetătorii de la University of Basel au găsit în deșertul sirian fosilele unei cămile gigantice. Oasle indică o înălțime de 3 metri și o greutate aproximativ egală cu cea a unei girafe, ceea ce înseamnă o dimensiune de 2 ori mai mare decât în prezent. În același sit au mai fost descoperite și resturi umane – un dinte și un os. Jean-Marie Le Tensorer, unul dintre cercetătorii care au făcut descoperirea, a declarat: „Osul aparține speciei *Homo sapiens*, sau omului modern, dar dintele este foarte vechi, asemănător dintelui Omului de Neanderthal. Nu știm încă cu certitudine ce este. Avem de a face cu un *Homo sapiens* arhaic, sau cu un om de Neanderthal?”. Locul în care s-au găsit aceste resturi se află la intersecția a două zone muntoase, cu o deschidere de 20 de km, și la confluența mai multor izvoare. Cercetătorii sugerează că aici a fost o savană care ar fi atras turmele migratoare. Fosilelor li s-a atribuit vârsta de 100.000 de ani.

ABC article: <http://www.abc.net.au/science/news/stories/2006/1758528.htm>

COM.ED. Acesta este un exemplu în care un animal gigant și-a pierdut dimensiunile inițiale. Este o schimabre, dar cu siguranță nu este evoluție, ci indică la fel ca descoperirile altor animale de mari dimensiuni, că lumea a fost odată un loc mai bun care putea susține animale gigantice. Dacă osul uman și dintele aparțin aceluiași individ, înseamnă că neanderthalienii erau oameni care sufereau de anumite boli ale dinților și dacă dentistul Jack Cuzzo are dreptate în cartea sa „*Buried alive*”, atunci neanderthalienii și cămilele trăiau într-o perioadă în care mediul permitea o viață mai lungă. Atât oasele umane cât și cămila se potrivesc cu scenariul Genezei, care povestește despre o lume creată bună, dar care a degenerat ca urmare a rebelinuii umane împotriva Creatorului.

3. POTOP IN STIL BIBLIC

(UK Daily Telegraph, 25 Sep 2006)

Se crede că Marea Britanie și Europa erau conectate prin intermediul unor coline de cretă, însă erodarea acestor structuri a făcut ca Marea Britanie să devină o insulă. O echipă condusă de Sanjeev Gupta de la Imperial College, London, a efectuat un studiu cu ajutorul unui sonar și a identificat o vale imensă ce prezenta „căldări adânci, urme de tracțiune și grămezi de pietriș pe fundul mării care păreau produse de un torent de apă”. Gupta a sugerat că „valea care există acum între Europa și Marea Britanie a fost cauzată de un potop catastrofic, pe traiectoria Strâmătorii Dover și care a urmat eliberării bruște a unei cantități enorme de apă, probabil dintr-un lac nordic”. Asta ar fi putut transforma Marea Britanie într- insulă în aproximativ 24 de ore.

COM ED. Acest studiu adaugă abundenței dovezilor de pe întreg Globul referitoare la procesele catastrofice și ne amintește că schimbările geologice majore nu necesită timp îndelungat ci procese imense. Mișcările maselor mari de apă pot fi răspunzătoare pentru multe forme de relief și este interesant de constatat cât de încetățenită este ideea că un potop catastrofic este „un potop în stil biblic”, cu referire directă la Potopul lui Noe descris în Geneza și care a distrus Pământul ca urmare a judecății lui Dumnezeu.

4. CIMITIRUL CU FOSILELE MONȘTRILOR

(ABC (Australia) News in Science, BBC Online News and Reuters News Service, 5 Oct 2006)

Cercetătorii norvegieni au descoperit în rocile jurasice ale Insulei Spitsbergen din Oceanul Arctic, o adevărată comoară fosiliferă constând din reptile marine. Fosilele aparțin pleiosaurilor, pliosaurilor și ichtiosaurilor, alcătuind o faună similară celei descoperite în sudul Angliei. Unul dintre pliosauri a primit porecla „*Monstrul*” datorită dimensiunilor craniului său, care atingând 3 metri pare a fi cel mai mare descoperit până acum. Se estimează că scheletul său atinge până la 10 metri. Jorn Harald Hurum, director al lucrărilor de la situl descoperirilor, a afirmat că este

surprins de densitatea mare a resturilor fosile și de faptul că acestea sunt articulate, nu oase individuale desprinse unele de altele. „Este destul de rar să găsești atâtea fosile la un loc – cadavrele constituie hrana multor animale și de obicei sunt sfâșiate”. Fosilele sunt îngropate în argile negre fine, articolul BBC susținând că „după moarte cadavrele s-au depus în mълul de pe fundul oceanului unde oxigenul era rarefiat”. De asemenea a fost detectat un chimism neobișnuit al mълurilor, ceea ce ar putea explica starea foarte bună de conservare a fosilelor. „Ceva trebuie să se fi întâmplat cu chimismul care este foarte benefic păstrării fosilelor. Unele schelete sunt de culoare albicioasă, chiar dacă ele apar în argile negre, părând a fi <strivite>.”

ABC article: <http://www.abc.net.au/science/news/stories/2006/1756841.htm>

BBC article: <http://news.bbc.co.uk/1/hi/sci/tech/5403570.stm?ls>

Reuters article on ABC (US) News site:

<http://abcnews.go.com/Technology/wireStory?id=2531358>

COM. ED. Remarca lui Hurum cu privire la devorarea cadavrelor este corectă. Așadar acestea nu ar fi putut să se scufunde pe fundul mării și să „aștepte” să fie acoperite încet și gradual de mълul care le dă această stare de conservare. Pentru ca fosilele să fie bine păstrate, trebuie ca îngroparea să aibă loc rapid, astfel încât necrofagii, bacteriile și oxigenul să nu le distrugă. Mai mult, pentru a îngropa creaturi gigantice este nevoie și de o mare cantitate de mъл. Acest sit fosilifer are toate caracteristicile unui eveniment catastrofic, rapid și de amploare care elimină perioadele vaste de timp geologic și confirmă evenimete de acumulare rapidă a siturilor fosilifere mari. Acest tip de dovadă catastrofică este de așteptat să fie găsită, ca urmare a unui potop global.

5. UN BEBE FOSIL

(BBC News Online, Nature vol. 443, p296, 21 Sep 2006)

Au fost găsite recent resturi fosile atribuite unui juvenil de *Australopithecus afarensis*, incluzând aici craniul, claviculele, fragmente de coaste și vertebre, părți ale membrilor și osul hioid (un os mic și fragil situat la baza limbii). Analiza cu raze X a craniului indică o vârstă de 3 ani și prezența unor dinți „simieni” în gingii. Oasele picioarelor ar putea indica o poziție bipedă, însă scapula este asemănătoare celei de la gorilă iar degetele par a fi adaptate vieții arboricole. Hioidul este descris ca fiind tipic morfologiei maimuțelor africane. Capacitatea craniană este la fel cu cea a unui cimpanzeu de aceeași vârstă – aprox. 330 cm³, adică între 68 și 88% din dimensiunea craniană a unui australopitec, ceea ce indică o creștere mai înceată decât la cimpanzei. Creierul unui cimpanzeu de 3 ani este la 90% din dimensiunile unui adult. Oasele au fost găsite în gresii de 3.3 milioane de ani, alături de alte resturi de mamifere, reptile și pești. Cercetătorii care le-au descoperit susțin că depozitul s-a format prin îngropare rapidă.

ABC article: <http://www.abc.net.au/science/news/stories/2006/1745408.htm?ancient>

BBC article: <http://news.bbc.co.uk/1/hi/sci/tech/5363328.stm>

COM. ED. Această descoperire dovedește că ritmul de creștere a creierelor maimuțelor din trecut putea fi mai scăzut decât în prezent, indicând o copilărie extinsă, și că membrele inferioare ale fosilei ar putea indica o locomoție bipedă (trebuie însă ca anatomia pelvisului să confirme acest fapt). Aceste descoperiri însă nu demonstrează ca australopitecii erau diferiți de maimuțele actuale. Cu atât mai puțin că aceste maimuțe ar fi evoluat la stadiul de om. Dacă o fosilă are structurile osoase asemănătoare unei maimuțe, atunci probabil că a fost o maimuță. Numele care i s-a dat – *Australopithecus* – înseamnă “maimuța din sud” (australo = din sud, pithecus = maimuță).

6. CONTROLUL DULCE AL MALARIEI

(BBC News Online, 22 Sep 2006)

O echipă de cercetători de la Hebrew University, încearcă o nouă metodă pentru controlul populațiilor de țânțari, stropind plantele cu o substanță dulce care conține și un insecticid. Contrar a ceea ce se știe în mod curent despre țânțari, aceștia nu se hrănesc cu sânge; masculii consumă exclusiv nectar și sucuri din flori și frunze, iar femelele nectar, însă au nevoie de sânge atunci când depun pontă, pentru un surplus de fier și proteine. Pentru a testa metoda, cercetătorii au folosit plantele de accacia dintr-o oază, în care nu erau și alte specii, și în care populația de țânțari era oarecum izolată. Aproape întreaga populație a fost exterminată. Yosef Schlein, conducătorul studiului, a sugerat că plantarea copacilor preferați de țânțari și apoi stropirea lor cu insecticidul dulceag, ar putea ajuta la controlul malariei, în special în deșerturile și savanele sud-sahariene.

COM ED. Numeroasele boli transmise prin înțepăturile țânțarilor nu ar fi fost o problemă în lumea originală „bună” creată de Dumnezeu, o lume în care toate organismele erau vegetariene. Studiul descris mai sus ne aduce aminte acest lucru. Totuși, lumea nu a rămas bună iar suplimentul nutrimenților oferite de plante au fost drastic reduse în urma dezastrului cauzat de Potop.

7. LIMACȘII DE MARE FOTOSINTETIZEAZĂ

(Science, vol 313, p1229, 1 Sep 2006)

Limacșii de mare sunt melci fără cochilie care se hrănesc cu corali. Unii melci ingerează alge odată cu coralii și îi găzduiesc în glandele lor digestive. Ingo Burghardt de la Ruhr University, Germany, a studiat genul *Phyllodesmium*, care adăpostește alge zooxanthele, și a descoperit că între aceste două organisme există o relație de simbioză, prin care algele sunt protejate iar melcii primesc hrana gata preparată. Algele determină de asemenea ca melcii să aibă același colorit ca

și corali, Burghardt sugerând că relația dintre melci și alge a început pentru a oferi camuflaj limacșilor, dar că această relație a evoluat într-una de simbioză și că pe parcurs melcii au devenit mai mari pentru a putea găzdui algele. Un caz și mai extraordinar este simbioza dintre melcul *Elysia chlorotica* și alga *Vaucheria litorea*. Cercetătorii de la Universitatea din Maine au filmat un juvenil de melc hrănindu-se cu o algă și extrăgând cloroplastele din celulele algei, aceste organite celulare fiind structurile complexe din cadrul celulelor plantei care îndeplinesc funcția de fotosinteză. Se pare că, cu toate că erau extrase din plante, cloroplastele funcționau și în interiorul melcului, „un fenomen destul de spectaculos” potrivit lui Margaret McFall-Ngai, de la University of Wisconsin, deoarece cloroplastele au nevoie pentru a funcționa corect, de proteine produse în general numai de plante. Cercetătorii de la Maine au găsit 2 părți importante din genele algei în ADN-ul melcilor de mare. Ei cred că genele provin de la alge și susțin că „are loc evoluția fotosintezei la un organism animal”. Dacă juveniul de melc nu extrage cloroplaste din alge, atunci el nu o poate produce.

COM ED. Mai gândește-te! Nimeni nu observă nici o evoluție. Nimeni nu a observat genele algelor migrând în ADN-ul melcilor, deci afirmația că acestea au migrat este pură credință. Este la fel de rezonabil să crezi că melci aveau dintotdeauna posibilitatea să utilizeze cloroplastele, din moment ce Geneza susține că toate creaturile au fost la origine vegetariene, iar într-o mare care îți limitează dieta la alge pline de cloroplaste, juveniili nu au cloroplaste proprii dacă nu se orientează spre consumul de alge. Ceea ce se întâmplă aici este o modalitate neobișnuită în care se hrănește un animal. Studiul arată că simbioza, sub toate formele ei, este o parte a vieții, ceea ce se potrivește scenariului unei Creații funcționale a unei lumii cu forme de viață complete și complexe.

8. AND-UL REPROIECTAT NU FUNCȚIONEAZĂ

(Nature, vol. 440, p604, 10 Aug 2006)

Dezoxiriboza din ADN este o moleculă de zahar formată dintr-un ciclu de 5 atomi de carbon, sau altfel spus dintr-o pentoză. Alte molecule de zaharuri, precum glucoza, sunt alcătuite din cicluri cu 6 atomi de carbon, numite hexoze. Chimiiștii au sugerat că prezența pentozelor în cadrul ADN-ului permit atingerea structurii de dublu helix, lucru care nu ar fi posibil în cazul hexozelor. The Journal Nature redă un sumar al unui studiu din J. Am. Chem. Soc. doi:10.1021/ja062548x (2006): “Puțini ar pune la îndoială genialitatea designului chimic al ADN. Unii însă se întreabă de ce satura lui a evoluat folosind lanțuri de pentacicluri și nu hexacicluri, cand acestea din urmă ar putea fi mult mai ușor derivate din zaharuri comune, precum glucoza. Unii chimiști credeau că structura hexozelor ar fi fost prea greoaie pentru a se potrivi structurii grațioase a ADN-ului. Martin Egli of Vanderbilt de la Nashville University, a

confirmat experimental acest lucru, studiind structura cristalină a dublului helix al homoADN-ului, care conține o hexoză în locul pentozei. Rezultatul a fost “o moleculă ușor de contorsionat, cu lipsuri între perechile de baze azotate și cu unele încolăciri neregulate”.

COM.ED. Experimentul ne amintește că moleculele complexe, precum cele de ADN, pot fi făcute doar atunci când mașinăria biochimică ce produce părțile componente există deja. Pentru a face ADN, celulele trebuie să poată produce zaharuri cu cicluri de 5 atomi de carbon. Aceasta constituie o dovadă că ADN-ul și ARN-ul nu au evoluat din întâmplare înainte de apariția celulei care să le producă. A fost nevoie de chimiști inteligenți pentru a produce o versiune a ADN-ului cu o hexoză, care însă nu ar fi un sistem potrivit pentru depozitarea informației genetice. A fost nevoie de un chimist mult mai inteligent pentru a proiecta o moleculă funcțională – însă El nu a trebuit să experimenteze mai întâi. Cei care apreciază genialitatea din spatele designului chimic al ADN-ului, nu au nici o scuză pentru a refuza recunoașterea Geniului care l-a proiectat, și de a-I da cinstea care I se cuvine.

9. EVOLUÂND ÎN UITARE

(ScienceNOW 21Sep 2006)

Greierii masculi produc sunete caracteristice pentru a-și atrage parteneri, cu ajutorul unor striții de pe aripile lor, pe care le freacă una de cealaltă. Acest țârâit atrage însă și o muscă parazit, care a fost semnalată de curând și în Insulele Hawaii, acolo unde populațiile de greier „țârâitori” au început să se diminueze considerabil. În anul 2003, la stația de cercetare de pe Insula Kauai, ecologii au observat că deși sunetele greierilor s-au diminuat, totuși se pare că există încă destui indivizi. Au examinat aripile greierilor și au constatat că aceștia nu mai aveau structurile respective pe aripi, necesare producerii sunetelor. Mai mult, un studiu a arătat că 90% dintre masculii de greier aveau o mutație care se exprima fenotipic prin netezirea aripilor; așadar cum puteau acești indivizi să atragă partenerii, dacă nu puteau să emită sunete? S-a sugerat că acești masculi se poziționau lângă exemplare care nu aveau mutația respectivă. Pentru a verifica ideea, au pus un difuzor în iarbă, și au constatat că 100 de masculi „ silențioși” au fost atrași în acest fel. Cercetătorii au estimat că această aberație a fost obținută în aproximativ 20 de generații – o schimbare extrem de rapidă, potrivit lui William Cade, de la University of Lethbridge, Canada. Un alt biolog, Darryl Gwynne de la University of Toronto, a spus “așteptăm cu sufletul la gură să vedem ce ne va oferi evoluția”.

COM ED. Creation Research prezice ca muștele vor ucide greierii „normali” și vor selecta mutații, care nu vor putea asigura supraviețuirea populațiilor fără parteneri. Nu este vorba de evoluție, este o modificare structurală cauzată de o mutație. Schimbarea produsă în structura aripilor este una reală, însă sensul este de la complex spre simplu – exact opusul evoluției.

Schimabrea este un rezultat al degenerării, atât a muștelor cât și a greierilor, și se potrivește scenariului conform căruia lumea a fost creată perfectă dar a degenerat.